For Our World

We need to stop. Just stop. Stop for a moment... Before anybody Says or does anything That may hurt anyone else. We need to be silent. Just silent. Silent for a moment... Before we forever lose The blessing of songs That grow in our hearts. We need to notice. Just notice. Notice for a moment... Before the future slips away Into ashes and dust of humility. Stop, be silent, and notice... In so many ways, we are the same. Our differences are unique treasures. We have, we are, a mosaic of gifts To nurture, to offer, to accept. We need to be. Just be. Be for a moment... Kind and gentle, innocent and trusting, Like children and lambs, Never judging or vengeful Like the judging and vengeful. And now, let us pray, Differently, yet together, Before there is no earth, no life, No chance for peace.

Mattie J.T. Stepanek © September 11, 2001

Hope Through Heartsongs
Hyperion, 2002

Just Peace: A Message of Hope
Andrews McMeel, 2006

www.mattieonline.com

கவிதை எழுதியவர் மாட்டி ஸ்டெபனெக்

Tamil Translation by

Padma Navaratnam

மொழி பெயர்ப்பை தந்தவர் பத்மா நவரத்தினம்

www.mattieonline.com

- நம் உலகத்திற்காக...

நாம்தான் நிறுத்த வேண்டும்.

நிறுத்திவிடு.

ஒரு கண<mark>மாயினும் நிறுத்</mark>து,

எவ<mark>ரையாவது துன்பப்ப</mark>டுத்தும் வகையில்

<mark>யாராவது எதையாவது சொ</mark>ல்லவும் செய்யவும் முன்.

நாம்தான் மௌனமாக வேண்டும்.

மௌனங் கொள்.

ஒரு கணமாயினும் மௌனித்திரு,

நம் இதயத்தில் முகிழும்

பாடல்களின் ஆசிகளை

என்றென்றும் இழக்காதிருக்க.

நாம்தான் கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

கண்டு கொள்.

ஒரு கணமாயினும் கண்டுகொள்,

பணிவு சாம்பாலாகி தூசியாகி அதனுள்

எதிர்காலம் வழுக்கிச் செல்லுமுன்.

<mark>நிறு<mark>த்திவி</mark>டு, <mark>மௌன</mark>ங் க<mark>ொள்</mark>, கண்டு கொள்.</mark>

<mark>எப்<mark>படித்த</mark>ான் ப<mark>ார்த்தாலும் ந</mark>ாம் ஒன்றுதானே,</mark>

<mark>நம் வேற்று</mark>மை<mark>கள் தனித்துவ</mark>மான பொக்கிஷங்கள்.

<mark>நாம் கொண்டிருப்பது மட்</mark>டுமல்ல நாம்கூட

ஆதரவாயிருக்க வைக்கும்,

கொடுத்து மகிழ வைக்கும்,

<mark>எதையும் அப்படியே ஏற்</mark>றுக்கொள்ளும்

கொடுப்பினைகளின் கலவை.

நம<mark>் இருப்பு தேவை</mark>யானது.

இருந்திடு.

ஒர<mark>ு கணமேயாயி</mark>னும் இரு,

<mark>அன்போடு ம</mark>ென்மை, கூடவே

<mark>அப்பாவித்தன</mark>மும் நம்பிக்கையும் சேர்ந்ததாய்,

கு<mark>ழந்தைபோ</mark>ல

<mark>ஒளிரும்</mark> விளக்குப்போல,

<mark>தீர்ப்ப</mark>ளிப்பதுபோலவோ

<mark>வன்</mark>மம்கொண்டதாயோ இல்லாமல்,

தீர்ப்புப் போலவும் வன்மம் போலவும்.

ஆக மொத்தம் பிரார்த்திப்போமே வேறுவேறாய்,

இருந்தும் ஒற்றுமையாய்.

ஒருகாலத்தில் பூமி இருக்கவில்லை

உயிர்களும் இருக்கவில்லை

அமைதிக்கான தேவைகூட இருக்கவில்லை.